

[Statsministeren.]

stemning for det, går jeg gerne med til de 5 m.

Jeg forstår, at vi også skal drøfte spørgsmålet om zoner omkring vejene. Det er rigtigt, at her kan man drøfte både antallet af meter — den bredde, de skal have — og også de forskellige kategorier af veje, som falder ind under nr. 15 — det var det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der nævnte dette spørgsmål — skal vi vel nok tage op i udvalget.

Naturligvis er der mest tvivl om ændringerne under nr. 12, og der er særlig rejst spørgsmål om, hvorvidt formuleringen her er præcis nok. Der har — og det synes jeg ikke der er grund til at lægge skjul på — været et vist besvær med formuleringen. Det er jo ofte tilfældet, når man skal lovgive, at man nogenlunde præcist ved, hvad man vil i bestemte konkrete tilfælde, som har givet anledning til, at man vil lovgive, men at det kan volde en del vanskeligheder at få en regel formuleret generelt på en sådan måde, at den både dækker de tilfælde, man har for øje, og samtidig ikke medtager andre tilfælde, som man ikke har tænkt på i øjeblikket. Jeg vil gerne i udvalget drøfte med de sagkyndige, om man kan nå frem til en mere præcis formulering. Efter min mening skulle bestemmelsen ikke alene forbyde større samlet sommerhusbebyggelse, men også større samlet helårsbebyggelse, der ikke tjener et på stedet naturligt formål, samt helårsbeboelse for dem, der arbejder 20-30 km derfra. Naturligvis er udtrykket „større samlede bebyggelser“ lidt upræcist, idet der kan blive tale om en slags omgængelsesmulighed, nemlig derved, at man er startet så småt med byggeri og der så senere opstår det spørgsmål, hvornår man kan tale om sammenhængende byggeri. Jeg mener, at fredningsmyndighederne må have en mulighed for udøvelse af et skøn, som det så ofte er tilfældet. Jeg ser også gerne — jeg erkender, at her har jeg min største tvivl — at man behandler det spørgsmål i udvalget, om større industrivirksomheder o. lign. skulle falde ind under bestemmelsen.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Thestrup, der spurgt mest direkte, om denne bestemmelse ikke ville standse udviklingen. Det er klart, at udviklingen skri-

der frem, og selv om det i dag ikke kan siges, at en bebyggelse tjener et på stedet naturligt formål, kan det ikke udelukkes, at den om 10 år kan tjene et naturligt formål, fordi en by er vokset ud i nærheden, og så må man erkende, at det nu er rimeligt at foretage bebyggelser af den art på det område. Det tror jeg vi kan være helt enige om.

Fra flere sider, særlig af det ærede medlem hr. Thestrup, er spørgsmålet om erstatningspligten rejst. Må jeg for det første takke det ærede medlem hr. Thestrup for gennemgangen af ejendomsretsbegrebet. Selv om den ikke var udtømmende, gav den et ganske godt grundlag for mange diskussioner, der føres her i tinget, hvor man ofte er tilbøjelig til at betragte ejendomsretten som noget fuldstændig absolut. Specielt jurister, der har studeret Munch-Petersens lærebog „Borgerlig ret“, ved, at det ikke er tilfældet. Jeg synes, det var udmærket, at det ærede medlem tog sig på at gennemgå forskellige sider af ejendomsretsbegrebet, og personlig er jeg meget taknemlig for, at han så klart tilkendegav, at den side af ejendomsretsbegrebet, der kan betinge spekulationsmuligheder og meget betydelig gevinst, rent faktisk på andre borgeres bekostning, vil det ærede medlem være med til at begrænse. Jeg synes, det er en meget væsentlig ting at slå fast.

Når man spørger, om bestemmelserne i lovforslagets nr. 1, 15 og 12 er en sådan rådighedsindskrænkning, at den betinger erstatningspligt, så vil jeg sige, at det har egentlig ikke været min opfattelse, men dette udelukker ikke, at jeg gerne vil føre en åben diskussion i udvalget om spørgsmålet. Denne min opfattelse har jeg også søgt bestyrket ved diskussion med justitsministeren og indenrigsministeren.

Jeg kan også anføre et rent praktisk argument i hvert fald vedrørende nr. 1 og nr. 15. Så vidt jeg erindrer, var der ikke tale om en erstatningspligt ved den 100 meters byggelinje ved strand og skov, og det må vel siges at være analogt med, hvad der foreslås i nr. 1 og nr. 15.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget, men vil dog i forbindelse med spørgsmålet om erstatningspligten gerne gøre nogle bemærkninger. Både det ærede medlem hr. Thestrup og det ærede medlem hr. Iver Poulsen, hvis jeg husker ret, rejste det spørgsmål, om disse bestemmelser skulle